اخراج ارواح خبيث توسط عيسي

يس به آن کناره دريا تا به سرزمين جَدَريان آمدند. 2 و چون از کشتی بیرون آمد، فیالفور شخصی که روحی یلید داشت از قبور بیرون شده، بدو برخورد.³که در قبور ساکن میبود و هیچکس به زنجیرها هم نمیتوانست او را بند نماید، ⁴زیرا که بارها او را به کُندهها و زنجیرها بسته بودند و زنجیرها را گسیخته و کندهها را شکسته بود و احدی نمیتوانست او را رام نماید، ٔو پیوسته شب وروز در کوهها و قبرها فریاد میزد و خود را به سنگها مجروح میساخت. ٔ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان آمیده، او را سجده کرد، ٔ و به آواز بلند صیحه زده، گفت: ای عیسی، یسر خدای تعالیٰ، مرا با تو چه کار است؟ تو را به خدا قسم میدهم که مرا معذّب نسازی. ْزیرا بدو گفته بود: ای روح پلید از این شخص بیرون بیا!⁹پس از او پرسید: اسم تو چیست؟ به وی گفت: نام من لَجئوُن است زیرا که بسیاریم.¹¹پس بدو التماس بسیار نمود که ایشان را از آن سرزمین بیرون نکند.¹¹و در حوالی آن کوهها، گله گراز بسیاری میچرید.¹²و همهٔ دیوها از وی خواهش نموده، گفتند: ما را به گرازها بفرست تا در آنها داخل شویم.¹³فوراً عیسی ایشان را اجازت داد. یس آن ارواح خبیث بیرون شده، به گرازان داخل گشتند و آن گله از بلندی به دریا جست و قریب بدو هزار بودند که در آب خفه شدند.¹⁴و خوک بانان فرار کرده، در شهر و مزرعهها خبر میدادند و مردم بجهت دیدن آن ماجرا بیرون شتافتند.¹⁵و چون نزد عیسی رسیده، آن دیوانه را که جئون داشته بود دیدند که نشسته و لباس پوشیده و عاقبل گشته است، بترسیدند.¹⁶و آنانی که دیده بودند، سرگذشت دیوانه و گرازان را بدیشان بازگفتند.¹⁷یس شروع به التماس نمودند که از حدود ایشان روانه شود.¹⁸و چون به کشتی سوار شد، آنکه دیوانه بود از وی استدعا نمود که با وی باشد.¹⁹امّا عیسی وی را اجازت نداد، بلکه بدو گفت: به خانه نزد خویشان خود برو و ایشان را خبر ده از آنچه خداوند با تو کرده است و چگونه به تو رحم نموده است.²⁰یس روانه شده، در دیکاپولُس به آنچه عیسی با وی کرده، موعظه کردن آغاز نمود که همهٔ مردم متعجّب شدند.

¹And they came over unto the other side of the sea, into the country of the Gadarenes.² And when he was come out of the ship, immediately there met him out of the tombs a man with an unclean spirit, Who had his dwelling among the tombs; and no man could bind him, no, not with chains: Because that he had been often bound with fetters and chains, and the chains had been plucked asunder by him, and the fetters broken in pieces: neither could any man tame him. 5 And always, night and day, he was in the mountains, and in the tombs, crying, and cutting himself with stones. But when he saw Jesus afar off, he ran and worshipped him, And cried with a loud voice, and said, What have I to do with thee, Jesus, thou Son of the most high God? I adjure thee by God, that thou torment me not. For he said unto him, Come out of the man, thou unclean spirit. And he asked him, What is thy name? And he answered, saying, My name is Legion: for we are many. 10 And he besought him much that he would not send them away out of the country. 11 Now there was there nigh unto the mountains a great herd of swine feeding. ¹² And all the devils besought him, saying, Send us into the swine, that we may enter into them. 13 And forthwith Jesus gave them leave. And the unclean spirits went out, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the sea, (they were about two thousand;) and were choked in the sea. ¹⁴ And they that fed the swine fled, and told it in the city, and in the country. And they went out to see what it was that was done. 15 And they come to Jesus, and

شفای زن بیماری و دختر یائیروس توسط عیسی

²¹و چون عیسی باز به آنطرف، در کشتی عبور نمود، مردم بسیار بر وی جمع گشتند و بر کناره دریا بود. ²²که ناگاه یکی از رؤسای کنیسه، یایرُس نام آمد و چون او را بدید بر پایهایش افتاده، ²³بدو التماس بسیار نموده، گفت: نَفَس دخترک من به آخر رسیده. بیا و بر او دست گذار تا شفا یافته، زیست کند. ²⁴پس با او روانه شده، خلق بسیاری نیز از پی او افتاده، بر وی از دحام می نمودند.

²⁵آنگاه زنی که مدّت دوازده سال به استحاضه مبتلا میبود،²⁶ و زحمت بسیار از اطبّای متعدّد دیده و آنچه داشت صرف نموده، فایدهای نیافت بلکه بدتر میشد،²⁷جون خبر عیسی را بشنید، میان آن گروه از عقب وی آمده، ردای او را لمس نمود،²⁸زیرا گفته بود: اگر لباس وی را هم لمس کنم، هرآینه شفا یابم.²⁹در ساعت چشمه خون او خشک شده، در تن خود فهمید که از آن بلا صحّت بافته است.³⁰فیالفور عیسی از خود دانست که قوّتی از او صادر گشته. پس در آن جماعت روی برگردانیده، گفت: کیست که لباس مرا لمس نمود؟¹¹شاگردانش بدو گفتند: میبینی که مردم بر تو ازدحام مینمایند! و میگویی کیست که مرا لمس نمود؟!³²یس به اطراف خود مینگریست تا آن زن را که این کار کرده، ببیند.³³آن زن چون دانست که به وی چه واقع شده، ترسان و لرزان آمد و نزد او به روی در افتادہ، حقیقت امر را بالتّمام بہ وی باز گفت.³⁴او وی را گفت: ای دختر، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامتی برو و از بلای خویش رستگار باش.

³⁵او هنوز سخن میگفت، که بعضی از خانهٔ رئیس کنیسه آمده، گفتند: دخترت فوت شده؛ دیگر برای چه استاد را زحمت میدهی؟ ³⁶عیسی چون سخنی را که گفته بودند شنید، در ساعت به رئیس کنیسه گفت: مترس ایمان آور و بس! ³⁷و جز پطرس و یعقوب و یوحنّا، برادر یعقوب، هیچ کس را اجازت نداد که از عقب او بیایند. ³⁸پس چون به خانهٔ رئیس کنیسه رسیدند، جمعی شوریده دید که گریه و نوحه بسیار مینمودند. ⁹⁸پس داخل شده، بدیشان گفت: چرا غوغا

see him that was possessed with the devil, and had the legion, sitting, and clothed, and in his right mind: and they were afraid. 16 And they that saw it told them how it befell to him that was possessed with the devil, and also concerning the swine. ¹⁷And they began to pray him to depart out of their coasts. 18 And when he was come into the ship, he that had been possessed with the devil prayed him that he might be with him. 19 Howbeit Jesus suffered him not, but saith unto him, Go home to thy friends, and tell them how great things the Lord hath done for thee, and hath had compassion on thee. 20 And he departed, and began to publish in Decapolis how great things Jesus had done for him: and all men did marvel.²¹And when Jesus was passed over again by ship unto the other side, much people gathered unto him: and he was nigh unto the sea.²²And, behold, there cometh one of the rulers of the synagogue, Jairus by name; and when he saw him, he fell at his feet, 23 And besought him greatly, saying, My little daughter lieth at the point of death: I pray thee, come and lay thy hands on her, that she may be healed; and she shall live. 24 And Jesus went with him; and much people followed him, and thronged him. 25 And a certain woman, which had an issue of blood twelve years, 26 And had suffered many things of many physicians, and had spent all that she had, and was nothing bettered, but rather grew worse, ²⁷When she had heard of Jesus, came in the press behind, and touched his garment.²⁸For she said, If I may touch but his clothes, I shall be whole.²⁹And straightway the fountain of

her blood was dried up; and she felt in her body that she was healed of that plaque. 30 And Jesus, immediately knowing in himself that virtue had gone out of him, turned him about in the press, and said, Who touched my clothes? And his disciples said unto him, Thou seest the multitude thronging thee, and sayest thou, Who touched me?³²And he looked round about to see her that had done this thing.33But the woman fearing and trembling, knowing what was done in her, came and fell down before him, and told him all the truth. 34 And he said unto her, Daughter, thy faith hath made thee whole; go in peace, and be whole of thy plague. 35 While he yet spake, there came from the ruler of the synagogue's house certain which said, Thy daughter is dead: why troublest thou the Master any further?³⁶As soon as Jesus heard the word that was spoken, he saith unto the ruler of the synagogue, Be not afraid, only believe. 37 And he suffered no man to follow him, save Peter, and James, and John the brother of Iames.³⁸And he cometh to the house of the ruler of the synagogue, and seeth the tumult, and them that wept and wailed greatly. ³⁹ And when he was come in, he saith unto them, Why make ye this ado, and weep? the damsel is not dead, but sleepeth. 40 And they laughed him to scorn. But when he had put them all out, he taketh the father and the mother of the damsel, and them that were with him, and entereth in where the damsel was lying. 41 And he took the damsel by the hand, and said unto her, Talitha cumi; which is, being interpreted, Damsel, I say

و گریه میکنید؟ دختر نمرده بلکه در خواب است. ⁴⁰ایشان بر وی سُخریّه کردند. لیکن او همه را بیرون کرده، پدر و مادر دختر را با رفیقان خویش برداشته، به جایی که دختر خوابیده بود، داخل شد. ⁴¹پس دست دختر را گرفته، به وی گفت: طَلیتا قومی! که معنی آن این است، ای دختر، تو را می گویم برخیز. ⁴²در ساعت دختر برخاسته، خرامیدزیرا که دوازده ساله بود. ایشان بینهایت متعجّب شدند. ⁴³پس ایشان را به تأکید بسیار فرمود، کسی از این امر مطلّع نشود. و گفت تا خوراکی بدو دهند.

unto thee, arise. 42 And straightway the damsel arose, and walked; for she was of the age of twelve years. And they were astonished with a great astonishment. 43 And he charged them straitly that no man should know it; and commanded that something should be given her to eat.